

ta isse omma süüd üles kaebas. Oles
temma luggeda mõistnud, siis ei oles temma
sedda mitte kirjutanud. Nenda immelikkud
on Summala teed, kes ial kurja ei salli:

Kela Summal! kela hädda,

Kela kurjust, patto mädda,

Kela wargust, kela pettust,

Kela uhkust, kela ahnust,

Kela kõiki ärra sedda,

Mis se läbbi tulleb hädda:

Kurjad kurja teggemast

Waggad waewa näggemast. —

Anna male siggidust,

Omma taewa õnnistust;

Uita kõiki hädda sees,

Kes siin ellab maas ja wees.

Ohne surria.

Rikkas Inglisma mees olli umbest sure-
mas, kui üks sõbber tedda kuulma tuli. „Oh
sõbber!“ hüüdis surria, „anna seält kappist

mulle mo wanna katkine särk?“ — „Agga
sõbber“, küsis wõeras, „mis sa sellega praego
teed?“ — „Mis ma sellega teen?“ „kõstis
surria, „pannen selga: Se wanna naesterah-
was, kes mind pesseb, saab jo selle särki ikka
ommale, mis koolja selgas on ja se wanna
kalks on temmale hea kü.“

Se kes surmas sitke olnud,

Kas ta mele ellus tulnud,

Et ta waeste hädda tunnud

Meile häddas abbi aännud,

Kui üks waene temma ees

Pallus abbi silma-wees? —

Kuida ellus, nenda surmas,

Olli mammun tale armas;

Ahnusest weel surma-teel,

Eikus wimaks temma keel!

Tutto jätkud.

Üks noor, hooplik mees, tahtis Tuti pil-
gata ja ütles: „Kule juut, Inglismaal sawad